

РЕШЕНИЕ

№ 13644

гр. София, 07.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХІХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Геновева Йончева
Златил Чолаков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1980** по описа за **2026** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на „ВЕРА СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № 4048 от 07.11.2025 г. по НАХД № 459/2025г. на СРС, НО, 23 - и състав, с което е потвърдено издаденото от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ наказателно постановление № 23-2400494 от 08.2019 г. С постановлението, на касатора, в качеството на работодател, на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция, в размер на 1800 лева, за извършено нарушение на чл. 61, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ – допуснал до работа, без преди това да сключи трудов договор с Р. Л. Д..

Касационната жалба съдържа твърденията и доводи за допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство, които били „пренебрегнати“ от въззивния съд. Моли се съдебното решение да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП.

В съдебно заседание, касаторът не е представляван.

Ответникът, посредством юрисконсулт оспорва касационната жалба и заявява искане за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, ХХІХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Установената и проверена в съдебното следствие пред СРС фактическа обстановка е следната:

На 22.08.2024 г. служители на дирекция "Инспекция по труда Софийска област" извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол - строителен на обект - жилищни сгради във вилна зона „Американски колеж - II Б част“, р-н П., по плана на [населено място], стопанисван от „ВЕРА СТРОЙ“ ЕООД /строител и инвеститор/. При проверката Ю. М., М. К. и П. А. били заварени да полагат труд на строителния обект и проверяващите им предоставили за попълване декларации относно основанието на извършваната от тях дейност. Въз основа на попълнената от свидетелят П. И. А. декларация било установено, че същият работи като „шпакловчик“ при касатора - „В. СТРОЙ“ от 22.08.2024 г., с работно време 2 часа - от 14 до 17 ч., с 1 час почивка в работния ден, при възнаграждение от 50 лв. на ден, без граждански договор, като лицето не знае дали има сключен трудов договор.

Проверката продължила по документи в сградата на Д „ИТСО“. Представени били писмени сведения от управителя на „ВЕРА СТРОЙ“ ЕООД, в които било посочено, че на строителната площадка на процесния обект работели дружествата „ТЕРОЛ“ ЕООД и „КРЪСТОВА ВАДА ИНВЕСТ“ ЕООД и техните служители. Представени били договор от 24.10.2023 г. за възлагане на СМР между „ВЕРА СТРОЙ“ ЕООД в качеството на възложител и „КРЪСТОВА ВАДА ИНВЕСТ“ ЕООД в качеството на изпълнител и договор от 01.08.2024 г. възлагане на СМР между „ВЕРА СТРОЙ“ ЕООД в качеството на възложител и „ТЕРОЛ“ ЕООД в качеството на изпълнител.

За извършената проверка бил съставен протокол за извършена проверка № П./13.09.2024г.

На 18.09.2024г. спрямо дружеството - касатор бил съставен АУАН № 23-2400494/18.09.2024 г., за това, че в качеството си на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, не е уредило отношенията при предоставяне на работна сила като трудови правоотношения, като не е сключило трудов договор преди постъпването на работа на П. И. А., в нарушение на чл. 61, ал.1, вр. чл. 1, ал.2 от КТ. Посочено е, че нарушението е извършено на 22.08.2024 г. АУАН е връчен лично на управителя на дружеството и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е постъпило писмено възражение.

След запознаване с преписката от директора Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ било издадено оспореното пред въззивния съд Наказателно постановление № 23-2400494/18.11.2024 г.

Съставът на СРС е обсъдил противопоставените му с жалбата против НП възражения. Проверил е обективно и всестранно релевантните факти и обстоятелства по време на съдебното следствие, като е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, при спазване на процесуалните правила, установени със ЗАНН. Съдът е намерил за безспорно установено, че дружеството, в качеството на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, е извършило описаното в НП нарушение, тъй като трудов договор с наетото на работа лице, посочено в обжалваното НП, не е сключен. Съдът е приел за неоснователни твърденията на жалбоподателя, че процесните отношения съответстват на правоотношение по граждански договор за извършване на работа, тъй като не се установява договор за дължим определен резултат от трудовата дейност на изпълнителя по него при самостоятелна организация на трудовата дейност на изпълнителя, а е налице предоставяне на работната сила на изпълнителя - работа за определено работно време срещу възнаграждение, без изпълнителят да се е задължил за определен краен резултат при самостоятелна организация на трудовата дейност на изпълнителя. В заключение, относно размера на наложената санкция е прието, че същата законосъобразно е определена в близък до

минималния предел.

Въззивното съдебно решение е правилно и не са налице касационни основания за отмяната му. Районният съд, противно на твърденията в жалбата е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. В административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на регламентираните със ЗАНН процесуални правила. Констатираното нарушение е безспорно установено, а описаните в АУАН и в наказателното постановление факти и твърдения не са опровергани.

Според чл. 1, ал. 2 от КТ, отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от КТ постановява, че трудовият договор се сключва между работника/служителя и работодателя, преди постъпването на работа. От събраните в хода на производството пред районния съд доказателства се установява по несъмнен начин, че дружеството - касатор, в качеството си на работодател, не е уредило правоотношението си с П. И. А. като трудово, чрез сключването на трудов договор преди постъпването му на работа. В декларацията си А. е вписал, че работи при „Вера Строй“ ЕООД като „шпакловчик“, с работно време от 14:00 до 17:00 часа, с почивка 1 час и трудово възнаграждение 50 лева на ден. Установяват се именно характеристиките, присъщи на трудовото правоотношение – работно място, работно време, възнаграждение, определени задължения, заемана от работника длъжност. Всичко това обосновава правилността на извода на въззивния съд, че в случая се касае до трудовоправни отношения, а не други по своя характер отношения между страните. Оборващи доказателства не са ангажирани от касатора, включително и във връзка с твърденията в жалбата, че работникът е служител в друго строително дружество.

Съгласно санкционната разпоредба на чл. 414, ал. 3 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 15 000 лв. В конкретния случай, определената имуществена санкция от 1 800 лв. не е прекомерна, с оглед характера на извършеното нарушение и обществените отношения, които то засяга. Същата е ориентирана към законоустановения минимум, поради което не следва да бъде намалена.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, ал. 5, вр. ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 130 лева, равняващи се на 66,47 евро.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, X. - ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4048 от 07.11.2025 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 23 - и състав, по НАХД № 459/2025г.

ОСЪЖДА „ВЕРА СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда Софийска област“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 66,47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

